

tütöed

1 MAYIS ÖZEL SAYISI 21 NİSAN 1977

Sahibi ve Sorumlu Müdürü: ALİ ALTINKANAT
Adres: Mithatpaşa Cad. 28/24 Yenışehir - ANKARA
Tel: 25 43 05
Basıldığı Yer: Çaba Matbaası
Dizgi-Montaj: Çiğ Yayıncılık

ANKARA ŞUBESİ HABER BÜLTENİ

TÜTED Üyeleri...

1 MAYIS

Dünya İşçilerinin

Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü'nde

GÖREV BAŞINA

1 MAYIS'ın doğuşu, anlamı ve önemi:

"Bazı tarihler, olaylar vardır, unutulmaz. Belki biz görmemişizdir, yaşamamışızdır. Belki de başka bir ülkede doğmuştur. Fakat öylesine derin ve kalıcı etkiler bırakmıştır ki yüzyıllar sonra bile, sanki yaşanmışçasına anımsanır. Artık, etle kemik gibi varlığımızın ayrılmaz bir parçası olmuştur. Onu yok etmeye, karalamaya veya saptırmaya çalışmak olanaksızdır. Çünkü, bu gibi olaylar milyonlarca insan tarafından benimsenmiş ve durmadan gelişen, büyüyen maddi bir güç haline gelmiştir. Hele temelinde yatan nedenler, bugün halâ daha pek çok ülkede halkların varlığını tehdit ediyorsa bu tarihlerin değeri ve çağdaşlığı birkez daha artar.

İşte 1 MAYIS tüm emek dünyası için bu tarihlereindir. Ülkemizde, daha 1925'lerden itibaren burjuvazinin 1 Mayıs'ı, 'Bahar ve Çiçek Bayramı' olarak ilan etmesi, 1 Mayıs'a kimlerin sahip çıktığını gösterir. Egemen sınıflar bu tarihi bize unutturmak için çok uğraştılar. Sıkıyönetim mahkemeli, coplu, tabancalı, işkenceli, zindanlı baskı ve zulüm mekanizmasını çalıştırdılar. Fakat, artık bayraklaşan, kitlelere ait olan bu günü köfteli, ayranlı, çiçekli bir piknik günü haline getiremediler. Onun asıl sahipleri 1 Mayıs'ı yaşattılar, yücelttiler. Sermayenin emrindeki baskı güçleri "Bütün Dünya İşçileri, Birleşin" belgisini öldüremediler. Her şiddet uygulaması büyüyen kuşkularını açığa vurdu."

İşçi sınıfı ve emekçi yığınların, sermaye sınıfına karşı uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışması'nı simgeleyen 1 MAYIS'ın doğuşunun yüzyıllık bir geçmişi var. 1800'lerin özellikle ikinci yarısına doğru Avrupa'da başlayan, işçi sınıfı ve emekçi katmanların yığınsal bir biçimde yükselen tecrit edilmiş iktisadi hareketlerinden siyasi bir hareket, bir sınıf hareketi doğmaktadır. Yeni makinelerin bulunması ve geliştirilmesi, bilimsel yöntemlerin üretimde uygulanması, yeni ulaştırma yollarının, araçlarının ortaya çıkarılması; kapitalistlerin işletmelerini bir yandan dev boyutlara ulaştırırken, kârlarını da aynı boyutlara ulaştırıyordu. Buna karşın makineleşme işçi sınıfına karşı ücretleri düşürücü bir koz olarak kullanılıyor, toplu işten çıkarılmalar, genel işsizlik çığ gibi gidiyordu. Kapitalizmin sömürsünden kaynaklanan işsizlik ve yoksulluğun işçi sınıfı ve emekçi katmanlarda yükselttiği ekonomik ve giderek demokratik istemler terörle, copla, baskı ve zulümle bastırılmak isteniyordu. Günlük çalışma süresi kimi yerlerde 15 hattâ 20 saati buluyordu. ABD'de tekeller ortaya çıkmakta ve burjuvazi "Ekmeğ ve suyla yaşamayan bir insan zaten yaşamaya layık değildir" diyerek, kârını alabildiğine arttırmakta ve siyasal iktidarını güçlendirmeye yönelik her yolu denemekteydi. Tüm Avrupa, ABD ve Çarlık Rusyasında üretim ve emeğin üretkenliği artarken, büyük kapitalistlerin kâr yükseliyor, işsizler ordusu büyüyor, buna karşın ücretler düşürülüyor, çalışma süresi uzatılıyor ve iş koşulları ağırlaşıyordu. Aynı dönemde, gineyli toprak ağalarıyla kuzeyli sanayiciler arasında patlayan iç savaşın sona erdiği ABD'de kapitalizm "Savaş sonrasında kendilerini su ve ekmeğ bulabilecek bir gelir düzeyi sağlanan işçiler minnettar olmalıdırlar" biçiminde aşağılık bir propoganda sürdürüyor ve güneyden kuzeye yüzbinlerce insan iş için göç ediyordu. Bu ise irili ufaklı tüm kentlerin işsiz ve aç insanlarla dolmasını sağlıyor, iş gücü sudan ucuz alınıp satılıyordu.

1874'ün ilk günü, büyük sanayicilerin dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar vermesi, henüz savaşın yıkıcı izlerini sırtında taşıyan işçi sınıfı ve emekçi milyonlarca kadın ve çocuk emekçi açısından yeni bir yıkımdı. Bu soygun ve talan düzenine karşı tek bir vol kalmıyordu: İşçi sınıfı ve emekçi

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI

Günlerin bugün getirdiği
Baskı, zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez
Sömürü devam etmez
Yepyeni bir güneş doğar
Bizde ve ülkelerde

1 MAYIS! 1 MAYIS!
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı

Yepyeni bir güneş doğar
Dağların ufuklarından
Mutlu bir hayat filizlenir
Kavganın doruklarından
Yurdumun güneşli günleri
Mutlak gelen gündedir

Gün gelir, gün gelir
Zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda
Bir kağıt gibi erir, gider

1 MAYIS! 1 MAYIS!
İşçinin, emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda
İlerleyen halkın bayramı.

İşte 1 MAYIS tüm emek dünyası için bu tarihlerdendir. Ülkemizde, daha 1925'lerden itibaren burjuvazinin 1 Mayıs'ı, 'Bahar ve Çiçek Bayramı' olarak ilan etmesi, 1 Mayıs'a kimlerin sahip çıktığını gösterir. Egemen sınıflar bu tarihi bize unutturmak için çok uğraştılar. Sıkıyönetim mahkemeli, coplu, tabancalı, işkenceli, zindanlı baskı ve zulüm mekanizmasını çalıştırdılar. Fakat, artık bayraklaşan, kitlelere ait olan bu günü köfteli, ayrıntılı çiçekli bir piknik günü haline getiremediler. Onun asıl sahipleri 1 Mayıs'ı yaşattılar, yücelttiler. Sermayenin emrindeki baskı güçleri "Bütün Dünya İşçileri, Birleşin" belgisini öldüremediler. Her şiddet uygulaması büyüyen kuşuklarını açığa vurdu."

İşçi sınıfı ve emekçi yığınların, sermaye sınıfına karşı uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışması'nı simgeleyen 1 MAYIS'ın doğuşunun yüzyıllık bir geçmişi var. 1800'lerin özellikle ikinci yarısına doğru Avrupa'da başlayan, işçi sınıfı ve emekçi katmanların yığınsal bir biçimde yükselen tecrit edilmiş iktisadi hareketlerinden siyasi bir hareket, bir sınıf hareketi doğmaktadır. Yeni makinelerin bulunması ve geliştirilmesi, bilimsel yöntemlerin üretimde uygulanması, yeni ulaştırma yollarının, araçlarının ortaya çıkarılması; kapitalistlerin işletmelerini bir yandan dev boyutlara ulaştırırken, kâr-larını da aynı boyutlara ulaştırıyordu. Buna karşın makineleşme işçi sınıfına karşı ücretleri düşürücü bir koz olarak kullanılıyor, toplu işten çıkar-malar, genel işsizlik çığ gibi gidiyordu. Kapitalizmin sömürsünden kaynaklanan işsizlik ve yoksulluğun işçi sınıfı ve emekçi katmanlarda yükselttiği ekonomik ve giderek demokratik istemler terörle, copla, baskı ve zulümle bastırılmak isteniyordu. Günlük çalışma süresi kimi yerlerde 15 hattâ 20 saati buluyordu. ABD'de tekeller ortaya çıkmakta ve burjuvazi "Ekmek ve suyla yaşamayan bir insan zaten yaşamaya layık değildir" diyerek, kârını alabildiğine arttırmakta ve siyasal iktidarını güçlendirmeye yönelik her yolu denemekteydi. Tüm Avrupa, ABD ve Çarlık Rusyasında üretim ve emeğin üretkenliği artarken, büyük kapitalistlerin kârı yükseliyor, işsizler ordusu büyüyor, buna karşın ücretler düşürülüyor, çalışma süresi uzatılıyor ve iş koşulları ağırlaşıyordu. Aynı dönemde, güneyli toprak ağalarıyla kuzeyli sanayiciler arasında patlayan iç savaşın sona erdiği ABD'de kapitalizm "Savaş sonrasında kendilerine su ve ekmek bulabilecek bir gelir düzeyi sağlanan işçiler minnettar olmalıydılar" biçiminde aşağılık bir propoganda sürdürüyor ve güneyden kuzeye yüzbinlerce insan iş için göç ediyordu. Bu ise irili ufaklı tüm kentlerin işsiz ve aç insanlarla dolmasını sağlıyor, iş gücü sudan ucuz alınıp satılıyor.

1874'ün ilk günü, büyük sanayicilerin dört eyalette birden ücretlerin düşürülmesine karar vermesi, henüz savaşın yıkıcı izlerini sırtında taşıyan işçi sınıfı ve milyonlarca kadın ve çocuk emekçi açısından yeni bir yıkımdı. Bu soygun ve talan düzenine karşı tek bir yol kalmıştı: İşçi sınıfı ve emekçi yığınların örgütlenerek güçlerini tek bir yöne kanalizetmesi, direnmesi ve kendi iktidarına giden yolları açması. Bu nedenle 13 Ocak 1874'te başlayan Newyork'taki direniş diğer kentlere de yayıldı. Coşku ve heyecan, örgütlenme ve sınıf bilincinin yükselişi burjuvaziyi hem korkutuyor, hem de daha saldırganlaştırıyordu. Baskı ve zulüm, talan düzenini sürdürebilmek için tüm yönleriyle uygulanıyordu. 1877 başlarında Amerikan işçi sınıfının en örgütlü kesimi olan demiryolu işçileri ardından maden işçileri ve daha birçok işkolundakiler direnişe geçtiler. Ülkeyi saran eylemler, 1 MAYIS 1886'da işçi sınıfının 8 saatlik işgünü için genel grev ilan etmesiyle doruğuna ulaştı. Ülke çapındaki greve yüzbinlerce işçi ve emekçi katıldı. Bugün, yasalara geçen bu en basit istem için demokratik gösteriler düzenleyen işçilere Amerikan parabolaları tüm güçleriyle saldırdılar. 3 Mayıs günü Şikago'da polis, jandarma ve ücretli grev kırıcıları birçok işçiyi öldürdü, yaraladı, işkenceden geçirdi. 4 Mayıs'ta binlerce işçi, katliamı protesto etmek üzere yine Şikago'da toplandı. Bu demokratik kitle gösterisinin bastırılarak, terörün sürdürülmesi için işadamları binlerce dolar harcadılar. Kiralık katiller, ayak takımı, grev kırıcıları işçi avına çıkarılmıştı. Kalabalık dağılırken patlattıkları bir bombayla kanşıklık çıkarttılar. Bu olay, hazır bekleyen atlı ve silahlı kolluk kuvvetlerine saldırıya geçme olanağı sağlamış oldu. Açtıkları yayılım ateşi sonunda birçok işçiyi öldürdüler, yaraladılar.

Tutuklanan 4 işçi önderinin asılmasına karar verilmesi karşısında, onları, sermayenin kanlı pençesinden kurtarmak için çeşitli uluslardan milyonlarca işçi aylarca süren protesto gösterileri yaptılar. Sekiz saatlik iş günü için Amerika'da başlayan hareket, tüm dünyayı sararak, parabolalarının zulüm düzenine karşı bir mücadele, birlik ve dayanışmaya dönüştü. 4 işçi önderlerinden Albert PARSONS, 11 Kasım 1887 günü asılmadan önce şunları söyledi: "Tüm dünya biliyor suçsuz olduğumu. Eğer asılırsam, canı olduğumdan değil, sosyalist olduğumdan asılacağım."

14 - 21 Temmuz 1889'da Paris'te toplanan uluslararası bir kongre, 1 MAYIS'ın dünya işçilerinin dayanışma günü olmasına karar verdi. 1890'dan itibaren, bütün ülkelerin başta işçileri olmak üzere tüm emekçiler, her yıl, 1 Mayıs'ı birlik-mücadele-dayanışma günü olarak kutlamaktadır. Böylece, sermayenin uluslararası birliğine karşı, dünya işçi sınıfı ve emekçilerinin birliğini simgeleyen 1 Mayıs, dünya işçi sınıfının en köklü ve her yıl daha da zenginleşen geleneklerinden biri olmuştur.

Dünyada İlk 1 Mayıs'lar ve Bugün 'İşçi Bayramı' Olarak Kutlandığı Ülkeler:

Fransa: İlk kutlanması 1 Mayıs 1889'da oluyor Paris ve 138 kentte. 1891 ve 1906'daki 1 Mayıs'lara yığınsal gösteriler ve direnişlerle giriliyor. Ücretli tatil günü olarak kabul ettirilmesi 1946 ve 1947 tarihli yasalarla olmuştur.

Almanya: 1923'ten beri normal yapılmakta olan kutlamalar 1 Mayıs 1929'da burjuvazinin tüm engellemelerine karşın örgütlü bir biçimde kutlanıyor.

Avusturya: İlk kez 1889'daki kutlamalar, işçi sınıfının kararlılığını dosta düşmana gösteriyor. Burjuvazinin gerilemekten başka yolu yoktur.

Çarlık Rusyası: Tüm baskı ve zulüme, işçi önderlerinin önceden tutuklanmasına karşın 1 Mayıs 1913'te St. Petersburg'ta yapılan yığinsal gösterilere 250 bin dolayında grevci işçi katıldı.

Bulgaristan: Faşist krallık, kitlelerin sınıf savaşından saptırmak amacıyla 1936 1 Mayıs'ını devlet sendikalarının resmi bayramı olarak ilan etti. Hitler faşizmini destekleyen hükümet, işçi sınıfından kitle desteği oluşturma ve onları dünya işçi sınıfından koparma girişimlerinde başarıya ulaşamadığı gibi, örgütlü işçiler bu resmi nitelikten yararlanarak 1 Mayıs 1936'yı anti-faşist, anti-kapitalist bir kitle gösterisine dönüştürdüler. Gösterilere işçilerin yanında, kooperatifçiler ve çeşitli dernek üyeleri de katıldılar.

Bulgaristan'da en büyük anti-faşist gösteriler 2. Dünya Savaşı öncesi yapılan 1 Mayıs 1939'da ortaya kondu. "Tarafsızlık", "SSCB ile birlik ve dostluk" belgeleriyle kutlandı.

Şili: En kanlı yöntemleriyle işbaşında olan faşist Pinochet cuntasına karşın, yeraltı hücrelerine ve işkencehanelerin varlığına karşın, işçi sınıfı ve tüm emekçi yığınların kalbi 1 Mayıs'larda aynı heyecanla atıyor. En kötü koşullarda, zindanlarda kutlanıyor 1 Mayıs'lar. Bunun somut örneği 1 Mayıs 1975.

Bugün 1 Mayıs'ın işçi bayramı olarak kutlandığı ülkeler 55'ten fazladır. Başlıcaları arasında; F_ransa, Bulgaristan, B. Almanya, Çekoslovakya, İsveç, Norveç, İngiltere, İrlanda, Belçika, Hollanda, Danimarka, Portekiz, Alman Demokratik Cumhuriyeti, İtalya, İsviçre, İsrail, Lüksemburg, Finlandiya, Yugoslavya, SSCB, Avustralya, Kanada, Yunanistan, Romanya, Hindistan, Kenya, Meksika, Y. Zelanda, Nijerya, Panama, Peru, Çin, Tunus, Cezayir, Venezüela, Küba, Suriye, Avusturya, Irak, Kongo, Kore, Macaristan, Moğolistan, Polonya, Yemen, Lübnan, Kıbrıs, Vietnam, Peru, Arjantin, Angola, Mozambik, Kamboçya, Laos, Gine-Bissau, Japonya sayılabilir.

Türkiye'de 1 MAYIS'lar ve Burjuvazinin Korkusu:

Ülkemizde 1 Mayıs'ın tarihi eski, bu günlerde yapılan gösterilerin yeri ve geleneği önemlidir. Sermaye sınıfları, onların iktidarları bu köklü geleneği unutturmak, saptırmak için her yola başvurmuştur. Ancak, "çeşitli uluslardan emekçileri birbirine yaklaştıran" bir günü unutturmaya, uluslararası tekelci sermayenin gücü yetmemiştir. İşçi sınıfımız daha 1920'lerin kan ve ateş kokan günlerinde biryandan topların çaplarına uyması için öbüsleri tapalarını çıkartmadan torna tezgahlarına koyar, siperlere ulaştırır, cephenin önünde ve ardında savaşırken, biryandan da bu uluslararası birlik ve dayanışmaya sahip çıkıyor, bunu Ulusal Bağımsızlık kavgasıyla bütünleştiriyordu. İstanbul emperyalistlerin işgali altındayken 1 MAYIS 1921'de önderleriyle birlikte Saraçhanebaşı'nda binlerce işçinin toplanıp, yürüyüşe geçmesi, ulusal ve uluslararası istemleri haykırması, işgal kuvvetlerine karşı halkın direniş gücünü daha bir şahlandırdı. İşçiler İstanbul sokaklarına "Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin" diye yazdılar. 1922'de emperyalist Fransız donanması Mersin'e demir attığında, o 1 Mayıs, işçi sınıfının tüm emekçi kesimleri ayağa kaldıran günü oldu. 1923 yılının 1 Mayıs'ında işçi sınıfı, 1 Mayıs'ı İşçi Bayramı olarak kutlamasının kabul edilmesi için ayağa kalktı. Bunun yanında 8 saatlik işgünü, serbest sendika ve grev hakkı istiyordu. Onlarca işletmede grevler almış, yürümüştü. "Amele Teali Cemiyeti"nin dağıtılması, işçi önderlerinin zindanlara atılması, bildiri dağıtanların tutuklanması 1 Mayıs 1924'ün ağır baskı koşullarında kitlesel ve örgütlü bir biçimde kutlanmasından sonraya rastlar. Son kutlamalar 1925'te yapıldı. Burjuvazi, işçi sınıfımızın dünya işçileriyle olan kopmaz bağlarını simgeleyen 1 Mayıs'ın her yıl sermayenin egemenliğine karşı kitlesel gösterilere dönüşmesinden korkarak, her yönüyle uluslararası bir özü olan bu günü amacından saptırarak, 1925'te 'Bahar ve Çiçek Bayramı' ilan etti. Fakat, işçi sınıfımız O'nu yaşatmasını bildi, çeşitli yollarla her 1 Mayıs'ı kutladı. Baskı, terör ve zindan kökleşen bu geleneği unutturamamıştır.

1 MAYIS 1976 ve DİSK:

1 Mayıs'ın temelinde işçi mücadelesi ve kanı, sermayenin zulmü vardır. İşçi sınıfımıza 56 yıldır yasaklanmış olan 1 Mayıs'ın 1976'da 500.000 lik bir kitlenin katılımıyla yığinsal anlamda ve işçi sınıfımızın tarihsel birikimlerini taşıyan ileri sınıfsal ve kitlesel örgütü DİSK'in denetiminde İstanbul'da kutlanması, toplumsal gelişmenin çekici gücü, omurgası işçi sınıfımızın ulaştığı nitel ve nicel düzeyi dosta düşmana gösterdi. Ancak böylesi olgularda dünya sosyalist sisteminin işçi sınıfı ve tüm emekçiler için ortaya koyduğu güvence gözardı edilemez. 1976'nın görkemli Taksim gösterilerinde işçi sınıfı ve emekçiler, teknik elemanlar "141-142 kalkmalıdır", "Can güvenliği sağlanmalıdır", "Tüm çalışanlara grevli, toplu-sözleşmeli sendikal haklar tanınmalıdır", "Sendika hakkımız, söke söke alırız", "Eşit işe eşit ücret", "Faşist cinayet şebekeleri kapatılmalıdır", "Nato, Cento ve AET'den çıkılmalıdır", "Faşizme geçit yok", "İşçi - memur ayrımına son", "DGM'lere hayır", "Bağımsız, özerk bir TRT", "Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü", "Baskı ve kısımlara son", "Silahlanma yarışına son" diye haykırıldılar. Bugün bu istemlerden başta geleni, DGM'lerin kaldırılması, bunun için düzenlenen eylemlerde tüm demokratik ve emekten yana güçlerin işçi sınıfı etrafında kenetlenmesi, tek bir ses, tek bir yürek olmasıyla gerçekleşti. Faşizan uygulamaların durdurulabilmesi, kanlı tertiplerin son bulması yine böylesi bir dayanışma ve birlikten geçiyor.

...patarını çıkarıncaya kadar tezgahlarına koyar, siperleri ulaştırır, cephenin önünde ve ardında savaşırken, biryandan da bu uluslararası birlik ve dayanışmaya sahip çıkıyor, bunu Ulusal Bağımsızlık kavgasıyla bütünleştiriyordu. İstanbul emperyalistlerin işgali altındayken 1 MAYIS 1921'de önderleriyle birlikte Saraçhanebaşı'nda binlerce işçinin toplanıp, yürüyüşe geçmesi, ulusal ve uluslararası istemleri haykırması, işgal kuvvetlerine karşı halkın direniş gücünü daha bir şahlandırdı. İşçiler İstanbul sokaklarına "Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin" diye yazdılar. 1922'de emperyalist Fransız donanması Mersin'e demir attığında, o 1 Mayıs, işçi sınıfının tüm emekçi kesimleri ayağa kaldırış günü oldu. 1923 yılının 1 Mayıs'ında işçi sınıfı, 1 Mayıs'ı İşçi Bayramı olarak kutlamasının kabul edilmesi için ayağa kalktı. Bunun yanında 8 saatlik işgünü, serbest sendika ve grev hakkı istiyordu. Onlarca işletmede grevler almış, yürümüşü. "Amele Teali Cemiyeti"nin dağıtılması, işçi önderlerinin zindanlara atılması, bildiri dağıtanların tutuklanması 1 Mayıs 1924'ün ağır baskı koşullarında kitlesel ve örgütlü bir biçimde kutlanmasından sonraya rastlar. Son kutlamalar 1925'te yapıldı. Burjuvazi, işçi sınıfımızın dünya işçileriyle olan kopmaz bağlarını simgeleyen 1 Mayıs'ın her yıl sermayenin egemenliğine karşı kitlesel gösterilere dönüşmesinden korkarak, her yönüyle uluslararası bir özü olan bu günü amacından saptırarak, 1925'te 'Bahar ve Çiçek Bayramı' ilan etti. Fakat, işçi sınıfımız O'nu yaşatmasını bildi, çeşitli yollarla her 1 Mayıs'ı kutladı. Baskı, terör ve zindan kökleşen bu geleneği unutturamamıştır.

1 MAYIS 1976 ve DİSK:

1 Mayıs'ın temelinde işçi mücadelesi ve kanı, sermayenin zulmü vardır. İşçi sınıfımıza 56 yıldır yasaklanmış olan 1 Mayıs'ın 1976'da 500.000 lik bir kitlenin katılımıyla yığınsal anlamda ve işçi sınıfımızın tarihsel birikimlerini taşıyan ileri sınıfsal ve kitlesel örgütü DİSK'in denetiminde İstanbul'da kutlanması, toplumsal gelişmenin çekici gücü, omurgası işçi sınıfımızın ulaştığı nitel ve nicel düzeyi dosta düşmana gösterdi. Ancak böylesi olgularda dünya sosyalist sisteminin işçi sınıfı ve tüm emekçiler için ortaya koyduğu güvence gözardı edilemez. 1976'nun görkemli Taksim gösterilerinde işçi sınıfı ve emekçiler, teknik elemanlar "141-142 kalkmalıdır", "Can güvenliği sağlanmalıdır", "Tüm çalışanlara grevli, toplu-sözleşmeli sendikal haklar tanınmalıdır", "Sendika hakkımız, söke söke alırız", "Eşit işe eşit ücret", "Faşist cinayet şebekeleri kapatılmalıdır", "Nato, Cento ve AET'den çıkılmalıdır", "Faşizme geçit yok", "İşçi - memur ayırımına son", "DGM'lere hayır", "Bağımsız, özerk bir TRT", "Düşünce ve örgütlenme özgürlüğü", "Baskı ve kısımlara son", "Silahlanma yarışına son" diye haykırdılar. Bugün bu istemlerden başta geleni, DGM'lerin kaldırılması, bunun için düzenlenen eylemlerde tüm demokratik ve emekten yana güçlerin işçi sınıfı etrafında kenetlenmesi, tek bir ses, tek bir yürek olmasıyla gerçekleşti. Faşizan uygulamaların durdurulabilmesi, kanlı tertiplerin son bulması yine böylesi bir dayanışma ve birlikten geçiyor.

"1976 1 Mayıs'ının işçi sınıfımızın, emekçi ve çalışan kitlelerin örgütlü güçlerine sağladığı, belki de en önemli kazanım, gerekli koşullar yaratıldığında ve zamanı doğru olarak saptandığında yasa dışı yasaklamaların zorlanabileceği ve etkisiz, geçersiz bırakılabileceğidir."

Teknik Elemanlar; 1 MAYIS 1977'de İŞÇİ SINIFIYLA OMUZ OMUZA...

Bu yıl 1 MAYIS gerici faşist MC iktidarına karşı yürütülen mücadelenin başarısı açısından daha bir önem taşıyor. DİSK'ten TÜTED Genel Merkezi'ne bu konuya ilişkin bir yazı gelmiş bulunuyor. Bu konudaki yeni gelişmeleri üyelerimize temsilcilerimiz aracılığıyla anında iletacağız. Şube olarak 7 ve 12 Nisan'da yaptığımız işyeri temsilcileri toplantılarından sonra şu kararlar alındı:

- İstanbul'da DİSK'in denetiminde yapılacak 1 MAYIS törenlerine TÜTED Ankara Şubesi olarak KATILINACAKTIR.

• TÜTED flamaları altında katılımın kitlesel olabilmesi için hazırlıkların şimdiden başlaması zorunludur. Bu nedenle İşyeri Temsilciliklerimiz, işyerlerindeki çalışmalarda tam yetkili kılınmış ve "Hazırlama Organları"na dönüştürülmüştür. Temsilcilik olmayan, ya da temsilci ile ilişki kuramayan işyerlerindeki üyeler zaman geçirmeden TÜTED Ankara Şubesi'ne başvurmalıdırlar.

• Temsilciler; gidecek üyelerin listesini en geç 28.4.1977 akşamı Şubemize gidiş-geliş ücreti olarak toplayacakları 50.- TL'si ile birlikte teslim edeceklerdir. Temsilcilerimiz aynı güne değin iç güvenlik görev alacakları saptanmış, listesini iletmiş olacaklar ve katılımı ilgili 4 günde bir Şube yetkililerine bilgi vereceklerdir.

• TÜTED 3. Danışma Kurulu'na gündem maddesi eklenmesi önerisiyle konu getirilerek tartışılmış, İstanbul'a giderken yolu Ankara üzerinden geçen Şubelere de Şubemizce kontenjan ayrılması kararlaştırılmıştır. Bu şubelerimizin de katılım listelerini 28.4.1977 akşamı iletmiş olmaları gerekmektedir. Danışma Kurulu'nda bu yolla katılacağı saptanan Şubeler: İskenderun, Tarsus, Kastamonu, Diyarbakır (kurucu).

İŞÇİ SINIFIYLA DAYANIŞMAMIZI GÖSTERMEK İÇİN 1 MAYIS'ta İSTANBUL'da BULUŞALIM.

TÜM EKONOMİK-DEMOKRATİK İSTEMLERİMİZİ, SENDİKALAŞMA HAKKIMIZI SÖKE-SÖKE ALACAĞIMIZI HAYKIRMAK İÇİN İLERİ...